

Verslag IVN Plantenwerkgroep Isabellagreend

20 augustus 2022

Riny en Julian zijn gaan voorlopen en hebben een leuke plek gevonden waar we straks kunnen afsluiten met koffie: de Beach Club. Julian vertelt dat er toch wel wat overlast is aan de oevers, van recreanten die hier aanleggen met een bootje, dan gaan barbecueën en vervolgens de rommel niet opruimen. Er zijn mooie strandjes met kiezels en met zand.

Willemieck vertelt iets over de geschiedenis van Isabellagreend. Dit gebied is een schiereiland. Door het Natuur Historisch Genootschap beschreven in het boek "Natuurlijk Roermond". Bij inventarisatie door het Genootschap zijn 400 verschillende soorten gevonden. Zoveel vinden wij er vandaag niet, maar wel een stuk of 70.

De flora van de Isabellagreend kan ingedeeld worden in 5 ecologische soortengroepen. Soorten van pioniersvegetatie, van graslanden, bossen en struwelen, ruigtes, verlandingsituaties en tot slot watervegetaties. Na hoog water ontwikkelen zich de pionierssoorten.

Pijlkruidkers is hier een aandachtsoort. Willemieck beschrijft deze: grasgroene en bochtig uitgetande bladeren met een pijlvormige voet die in twee spitse slippen uitloopt. De vele witte bloemen die schijnbaar in schermen zijn gerangschikt, zorgen voor een uitbundige bloei. We zullen de pijlkruidkers niet vinden, maar misschien in een volgend jaar. Julian en Math hebben hier een vlinder-telroute. Zij bezoeken het gebied frequenter.

Ook de bever heeft hier zijn “werkgebied”; we zien de sporen: afgeknaagde bomen en glijsporen om het water in en uit te kunnen komen.

Konikparden en Galloway's begrazen het gebied, ze hebben een verschillend graasgedrag. De gebruikte afbeelding van pijlkruidkors is van Wikipedia.

We komen vandaag helaas niet tot aan de wand waar de oeverzwaluwen broeden. Met alle planten die we bekijken is de tijd heel snel om. We vertellen er wel wat over, voor diegenen die het gebied nog eens willen bezoeken. Verdwalen kun je hier niet.

De lus van Linne mag hier zijn gang gaan en er zullen zich kiezel- en grindbanken gaan vormen. Het water mag zich hier zelf een weg banen en door het aanwezige grind, dat zich in een golfbeweging gaat afzetten, het zal er steeds anders uit gaan zien.

Net voor we weer bij de auto's zijn zien we twee parende wijngaardslakken. Ik vertel nog maar eens over de bijzondere manier van voortplanten die de beestjes er op na houden. De ene partner schiet een liefdespijl in de voet van de andere. Dat blijft een fascinerend gegeven. Ik laat de ademhalingsopening zien waarmee de slak zuurstof opneemt voor de ene long die hij/zij heeft.

En dan is er na 3 uur door het veld struinen tijd voor koffie met een stuk bienestich gevuld met kersen, op de houten veranda van de Beach Club, een mooie afsluiting van deze morgen. Riny en Julian bedankt voor het verkennen van het gebied, Willemiek voor de voorbereiding en Math voor het maken van de lijst.

Hermien Hendrikx